

Středoškolská technika 2024

Setkání a prezentace prací středoškolských studentů na ČVUT

Osudy milevských rodin Roubíčkových a Šimečkových v první polovině 20. století

Nikola Hrůzová

Gymnázium, Milevsko, Masarykova 183

Gymnázium, Milevsko, Masarykova 183

Osudy milevských rodin Roubíčkových a Šimečkových v první polovině 20. století

Maturitní práce z dějepisu

Autor: Nikola Hrůzová

Třída: 4. A

Školní rok: 2023/2024

Abstrakt

Tato práce se především zabývá osudy židovské rodiny Roubíčkových z Milevska a jejich křesťanských sousedů manželů Šimečkových v první polovině 20. století. Konkrétně popisuje život lékaře Viléma Roubíčka, jeho manželky Františky, syna Pavla, úředníka pojišťovny Františka Šimečka a jeho manželky Otýlie, to vše na pozadí dějin Židů v českých zemích této doby.

Klíčová slova

První republika, Protektorát Čechy a Morava, Židé, holokaust, transport Židů, nacismus, koncentrační tábory, Vilém Roubíček, Františka Roubíčková, Pavel Roubíček, František Šimeček, Otýlie Šimečková

Abstrakt

This thesis is primarily dealing with the fate of the Jewish family of Roubiceks from the town of Milevsko, as well as with the life of their Christian neighbors Simeceks during the first half of the 20th century. More specifically it tells the story of doctor Vilem Roubicek and his wife Frantiska as well as their son Pavel, an insurance agent and his wife Otilia, as it went through on the historical background of Czech Jewish community in that era.

Key words

The First Czechoslovak Republic, The Protectorate of Bohemia and Moravia, Jews, holocaust, transport of Jews, Nazi regime, Vilém Roubíček, Františka Roubíčková, Pavel Roubíček, František Šimeček, Otýlie Šimečková

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem maturitní práci vypracovala samostatně a na základě literatury a pramenů uvedených v Seznamu použitých zdrojů.

V dne

Nikola Hrůzová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat za trpělivost a ochotu pomoci paní učitelce Mgr. Haně Krajíkové, která vedla mou práci. Poděkování patří také panu Peštovi ze Státního okresního archivu v Písku, který mi poskytl dobové materiály a dokumenty týkající se osudů rodiny Roubíčkových. V neposlední řadě bych chtěla také poděkovat spolužačce Anně Pichové, se kterou jsme během hodin semináře z dějepisu vyhledávaly první informace o rodině Roubíčkových v rámci projektu Kameny zmizelých.

Obsah

Úvod6

- I. Čeští Židé v první polovině 20. století8
 1. Situace českých Židů na přelomu 19. a 20. století8
 2. Židé v období první republiky9
 - 2.1. Židé jako národnostní menšina9
 3. Protektorát Böhmen und Mähren11
 - 3.1. Perzekuce Židů v Protektorátu11
 - 3.2. Židovské listy v době Protektorátu12
 4. Koncentrační tábory a věznice spjaté s rodinou Roubíčkových a Šimečkových14
 - 4.1. Ghetto Terezín14
 - 4.2. Věznice gestapa v Malé pevnosti Terezín15
 - 4.3. Osvětim15
 - 4.3.1. Terezínský rodinný tábor v Osvětimi – Birkenau16
- II. Rodina Roubíčkových a Šimečkových z Milevska17
 1. Rodina Roubíčkova17
 - 1.1. MUDr. Vilém Roubíček17
 - 1.2. Františka Roubíčková (rozená Hoffmanová)18
 - 1.3. Pavel Roubíček19
 - 1.4. Sourozenci MUDr. Viléma Roubíčka19
 2. Rodina Šimečkova21
 3. Zatčení, deportace a smrt Roubíčkových a Šimečkových22
 - 3.1. Transport Cb (16. 11. 1942)23
 - 3.2. Transport Dm (6. 9. 1943)23

Závěr24

Seznam zdrojů25

Literatura25

Seznam zkratk29

Seznam příloh30

Přílohy32

Úvod

Téma osudů židovské rodiny a s nimi osudově spjatých sousedů jsem si vybrala, jelikož jsem se ve třetím ročníku a v prvním pololetí čtvrtého ročníku studia na gymnáziu aktivně podílela na projektu Kameny zmizelých v Milevsku. Tento projekt se zabýval uctěním památky židovských občanů Milevska, kteří byli z rasových důvodů za druhé světové války odvezeni do koncentračních táborů a v nich zavražděni, a také památky milevských nežidovských obyvatel, kteří jim pomáhali. Z tohoto důvodu byly 2. listopadu 2023 slavnostně odhaleny první milevské kameny zmizelých, připomínající osudy šesti židovských a jedné křesťanské rodiny. V projektu a následně v maturitní práci jsem se zabývala hledáním a zpracováním informací o rodině lékaře Viléma Roubíčka. Postupně jsem zjistila spojitost osudu Roubíčkových s křesťanskou rodinou Šimečkových. Obě rodiny se přátelily, což byl důvod, kvůli kterému byla rodina Šimečkova zavražděna v koncentračním táboře.

Téma holokaustu a jeho průběhu je v literatuře často zpracováváno. Odborné texty vycházejí ze vzpomínek pamětníků, kteří přežili pobyt v koncentračních táborech, nebo z dokumentů, které se nacistům nepodařilo před koncem války zničit. Židovská tematika se nachází nejen v literatuře faktu, ale také v beletrii. Popularitu získaly také židovské deníky, které přibližují život Židů během války, omezování svobody nebo podmínky v ghettech a koncentračních táborech, jako jsou například Deníky Jiřího Ortena. Známým českým spisovatelem židovského původu byl Jiří Weil. Jeho autobiografický román Život s hvězdou patří mezi nejznámější knihy s tématem holokaustu. Autentická jsou také díla Arnošta Lustiga či Norberta Frýda.

Cílem mé práce v projektu Kameny zmizelých bylo najít pouze základní informace o životě Viléma, Františky a Pavla Roubíčka a o Šimečkových a seznámit veřejnost s jejich osudem, a tímto způsobem uctít jejich památku. Cílem maturitní práce je vyhledat a uspořádat co možná nejvíce informací o obou rodinách, především se zaměřuji na informace o širší rodině Viléma a Františky Roubíčkových. Také jsem maturitní práci rozšířila o problematiku druhé světové války, nacistického režimu a toho, jak mnichovská dohoda ovlivnila životy židovských obyvatel zejména v Milevsku.

Primární materiály, které jsem používala při psaní praktické části maturitní práce, jsem čerpala většinou ze Státního okresního archivu v Písku. Pan archivář Pešta mi pomohl najít informace týkající se rodiny Roubíčkových. Především to byly úřední dokumenty, spisy a zprávy o Vilému Roubíčkovi. Mezi důležitými informacemi byl doklad o jeho přistěhování do Milevska nebo zprávy o jeho rodině a majetku. Z píseckého archivu jsem použila také dokumenty, které dokazovaly omezení práv občanů židovského původu a jejich postupné vyřazování z běžného života v Milevsku. Dalším primárním zdrojem byla Kronika města Milevska, ke které jsem se dostala pomocí digitálního archivu digi.ceskearchivy.cz. Na této stránce jsem dohledala také archy ze sčítání obyvatel z let 1900, 1910 a 1921. V digitálním archivu jsem využila i matriky k získání údajů o rodině Šimečkových. Dále jsem použila dobové fotografie Roubíčkových a Hoffmanových z webu Světového centra pro připomínku holokaustu Yad Vashem, na tomto webu jsem našla mimo jiné originální seznamy osob z transportů s označením AE1 a AE2. Sekundární literaturu, kterou jsem využívala zejména při psaní teoretické části maturitní práce, jsem si vypůjčila z knihovny v Písku.

I. Čeští Židé v první polovině 20. století

1. Situace českých Židů na přelomu 19. a 20. století

Na počátku 20. století židovská komunita v Čechách z velké části upustila od ortodoxního židovského náboženství. Většina Židů byli tzv. třídní Židé, kteří slavili pouze tzv. Vysoké svátky¹. Tradice ortodoxie postupně upadala od poloviny 19. století, například již ve čtyřicátých letech došlo k úpadku pražské ješivy². V českých zemích tedy převládalo západní židovství s vlažným vztahem k náboženství. Nemalá část Židů také asimilovala s většinovou společností.

Židé byli rovnoprávními občany Rakouska-Uherska, rovnost jim zaručovala už ústava z roku 1867. Mnozí byli velmi úspěšnými podnikateli, lékaři a právníky. Zvláště Židé žijící ve vesnicích nebo malých městech se stali nepostradatelnou součástí sociální i hospodářské infrastruktury a více se začleňovali do křesťanské společnosti. Koncem 19. století ovšem docházelo ke krizi vesnických židovských komunit, která byla způsobena odlivem venkovských Židů do velkých měst. *Jestliže v roce 1872 existovalo v českých zemích 327 židovských náboženských obcí, v roce 1890 jich bylo jen 247. Podle sčítání lidu z roku 1921 žilo již 69 % všech osob izraelského vyznání ve městech nad 10 000 obyvatel. Proces urbanizace pokračoval i za první republiky. Jestliže roku 1921 bylo v Čechách a na Moravě 205 židovských náboženských obcí, za následujících 10 let klesl jejich počet na 170.*³

Tento trend dokládá i početní vývoj židovské populace v Milevsku. Maxima zde židovské obyvatelstvo dosáhlo koncem 19. století v roce 1890, kdy ve městě žilo 172 Židů. Roku 1910 počet klesl na 133 židovských obyvatel. Pokles pokračoval i v době první republiky: v roce 1930 žilo ve městě pouhých 81 Židů, zatímco podle údajů Nejvyšší rady svazů ŽNO obývalo k roku 1932 Milevsko 96 Židů.⁴

¹ Před první světovou válkou se jim říkalo čtyřdenní Židé, protože do synagogy chodili pouze na oslavu Vysokých svátků (Jom kipur, Roš hašana) a narozenin císaře Františka Josefa.

² Ješiva je židovská škola, kde se studuje především Talmud a náboženské právo

³ ČAPKOVÁ, Kateřina. Češi, Němci, Židé?: národní identita Židů v Čechách 1918 až 1938. 2., přeprac. vyd. Praha: Paseka, 2013, s.28

⁴ EBELOVÁ, Ivana. Židé v Milevsku. In Milevsko 830 let, 2014, str. 183 - 187

Česká společnost však nebyla prosta ani antisemitismu. Veřejností zvláště hýbala kauza židovského občana Leopolda Hilsnera. Ten byl odsouzen za údajnou rituální vraždu křesťanské dívky Anežky Hružové, ke které došlo v roce 1899. K zastáncům Hilsnera patřily židovské organizace a také budoucí prezident T. G. Masaryk. V té době vysokoškolský profesor Masaryk vystupoval zásadně proti, ovšem za tento postoj byl většinou kritizován. Hilsner byl odsouzen nejdříve k trestu smrti, ale císař František Josef I. mu uložil doživotní trest odnětí svobody. Po téměř dvou desítkách let ve vězení byl Hilsner omilostněn a v roce 1918 propuštěn císařem Karlem I. Amnestie měla být krokem k vymýcení antisemitismu.

2. Židé v období první republiky

První Československá republika se datuje od vzniku Československa 28. října 1918 do jejího zániku, ke kterému došlo po podepsání mnichovské dohody 30. září 1938 a následném odtržení pohraničních oblastí. V některých vzpomínkách židovských pamětníků představovala první republika nejen skutečný domov, ale také tzv. zlatý věk.

Židé v Čechách, na Moravě a ve Slezsku vítali a podporovali program T. G. Masaryka a jeho stoupenců na založení demokratického československého státu. Ovšem vzhledem k projevům násilí vůči Židům v některých oblastech Československa během transformace z císařství v národní stát si Židé kladli otázku, jak budou jejich menšině zaručena práva. Považovali za nutnost, aby měli zajištěnou právní ochranu v nově vznikajícím státě.⁵

2.1. Židé jako národnostní menšina

Při sčítání lidu měli Židé jiná kritéria při určování národnosti než ostatní občané Československa. Češi a Slováci (dohromady jako Čechoslováci), Němci, Poláci, Maďaři a zástupci jiných menšin museli při sčítání lidu v roce 1921 a 1930 udávat svoji národnost podle mateřského jazyka. Jejich volba mohla být překontrolována sčítacími komisaři a v řadě případů kontrolována opravdu byla. Dotyčný musel dokázat, že jazyk své národnosti ovládá. Židé mohli také zvolit národnost podle svého mateřského jazyka, vedle toho se však mohly hlásit i k židovské národnosti, aniž by museli dokazovat svoje znalosti hebrejštiny nebo

⁵ ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 194, 195

jidiš.⁶ Nemuseli být ani členy ŽNO, aby se mohli hlásit k židovskému náboženství nebo národnosti. Židé často ovládali němčinu i češtinu, díky čemuž přispěli k poznávání a propojení v obou kultur. Právě vícejazyčnost byla ale problémem při sčítání lidu, jelikož nebylo možné jednoznačně určit mateřský jazyk. Židovskou národnost podmiňovala pouze vůle dotyčného člověka. *Možnost uvést židovskou národnost znamenala velký zlom ve statistickém podchycení národních identit židovského obyvatelstva. Již při prvním sčítání v roce 1921 se téměř 54 % československých občanů hlásících se k izraelskému vyznání přihlásilo k židovské národnosti.*⁷

Za první republiky se náboženské rozdíly mezi katolíky a Židy nijak nevyhrocovaly. Stále platilo, že většina Židů byla nábožensky vlašná. Během první republiky přišli sice do Prahy tradiční Židé z Podkarpatské Rusi, kteří patřili k nejčastějším a nejpilnějším návštěvníkům Staronové synagogy, těmto nově příchozím Židům se ale nepodařilo ovlivnit českou židovskou komunitu směrem k ortodoxii, naopak oni se většinově přizpůsobili životnímu stylu okolní společnosti.⁸

Úpadek vlivu ortodoxních židů značila skutečnost, že v reprezentaci židovské náboženské obce měli po většinu první republiky jen dva zástupce z celkových téměř třiceti členů. Jedním z nich byl zakladatel Židovského muzea Salomon Hugo Lieben, druhým lékárník a talmudista Berthold Jeiteles.⁹

Co se týče antisemitismu, ten byl v politických a intelektuálních kruzích blízko Hradu společensky neúnosný. V běžném životě ale místy přetrvával. Naopak po podepsání mnichovské dohody ovládla českou společnost rychlá vlna antisemitismu.

⁶ ČAPKOVÁ, Kateřina. Češi, Němci, Židé?: národní identita Židů v Čechách 1918 až 1938. 2., přeprac. vyd. Praha: Paseka, 2013, s. 36

⁷ ČAPKOVÁ. Češi, Němci, Židé?, s.64,65

⁸ ČAPKOVÁ, Kateřina. Češi, Němci, Židé?: národní identita Židů v Čechách 1918 až 1938. 2., přeprac. vyd. Praha: Paseka, 2013, str. 22-25

⁹ ČAPKOVÁ. Češi, Němci, Židé?, s.33

3. Protektorát Böhmen und Mähren

Protektorát existoval od března roku 1939 až do května 1945, kdy nacistické Německo kapitulovalo. V noci 15. března 1939 byl prezident Emil Hácha pod nátlakem donucen podepsat souhlas s nacistickou okupací Československa. O den dříve, tedy 14. března byla vyhlášena první slovenská republika, tzv. samostatný slovenský štát, který byl pod ochranou Německa. Protektorát Čechy a Morava vyhlásil Adolf Hitler 16. března téhož roku přímo v Praze. Protektorát se stal oficiálně volnou součástí Německé říše. Do roku 1941 byl protektorem Konstantin von Neurath. Toho vystřídal Reinhard Heydrich, který zastával vysoké funkce také v NSDAP a gestapu.

3.1. Perzekuce Židů v Protektorátu

*V době zřízení Protektorátu Čechy a Morava mělo podle oficiální statistiky na jeho území žít 118 310 Židů, z nichž se 103 960 hlásilo k židovskému vyznání. Zbytek byl jiného náboženství nebo bez vyznání.*¹⁰ Po zjištění, že nacisté ovládají české země, někteří lidé židovského původu spáchali sebevraždu, nebo se pokusili emigrovat. Docházelo k ničení synagog, probíhaly útoky na Židy a jejich majetek nejen ze strany nacistických komand, ale také se na tom podíleli čeští fašisté.

Gestapo zatýkalo komunisty a levicově smýšlející emigranty, mezi něž patřilo mnoho Židů. Další vlna zatýkání pokračovala v září po invazi do Polska, při kterém byli zatýkáni hlavně Židé s polským občanstvím.

15. června 1939 zřídili Němci v Praze Ústřednu pro židovské vystěhovalectví, která se zabývala vystěhováním Židů, nejprve do zahraničí. Židovská obec v Praze se měla postarat o přesídlení všech Židů do Prahy, odkud by byli následně hromadně vystěhováni mimo protektorátní území.¹¹ V roce 1940 nařídili nacisté zabavit židovské obchody a podniky, odebrali židovským majitelům klenoty, akcie a dluhopisy.¹²

¹⁰ Protižidovská politika po zřízení Protektorátu Čechy a Morava | Holocaust – 29.2.2024

¹¹ ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 254 - 255

¹² ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 249, 253

Další nařízení znemožnila Židům svobodný pohyb, měli úředně zakázáno používat veřejnou dopravu v různých městech protektorátu. V následujících letech se nařízení stále zpříšňovala. Židé nesměli vlastnit majetek, což znamená, že mohli bydlet pouze v podnájmu. Konkrétně v Milevsku v souvislosti s tímto nařízením došlo k vystěhování Jiřího Kohna k MUDr. Vilému Roubíčkovi, a to 7. 5. 1941.¹³ Od 15. května 1942 začal platit zákaz odebrání všech časopisů a novin židovskými odběrateli.¹⁴ Zároveň opakovaně vycházela nařízení, která zakazovala styk židovského a nežidovského obyvatelstva. Proto byla v Milevsku 21. 10. 1942¹⁵ byla zatčena židovská rodina Roubíčkova a současně s ní také křesťanská rodina Šimečkova, a to pravděpodobně na udání, jelikož se obě rodiny stýkaly.

Poté, co v roce 1941 nastoupil Reinhard Heydrich do funkce zastupujícího říšského protektora, začalo postupné stěhování Židů z jejich domovů. *Od roku 1941 do roku 1943 Němci nařídili více než 80 000 Židům z protektorátu vystěhování do uzavřených ghet, většinou nejdříve do bývalého pevnostního města Terezín (Theresienstadt), které bylo pro většinu jen zastávkou cestou na smrt v Belzecu, Treblince, Osvětimi a jinde. Z 68 000 Židů deportovaných v masových transportech z protektorátu za hranice bývalého Československa jich válku přežilo pouze 3371. Několik tisíc dalších Židů, z nichž byla většina deportována spolu se svými dětmi v posledních měsících války a pocházela ze „smíšených manželství“, zůstalo až do osvobození v Terezíně. Do skončení okupace v roce 1945 byl počet členů židovských obcí Čech a Moravy zredukován na jednu desetinu své předválečné velikosti.*¹⁶

Poměr mezi zavražděnými a přeživšími Židy z Milevska je téměř totožný se situací v českých zemích: Z celkového počtu 104 deportovaných Židů z Milevska se po válce vrátilo do města pouhých čtrnáct, tedy přibližně jedna osmina původního počtu.¹⁷

3.2. Židovské listy v době Protektorátu

Židovská obec pod tlakem nacistů založila bilingvní noviny Judiches Nachrichtenblatt. Vycházely od listopadu 1939 do ledna 1945 jako jediná oficiální tiskovina, kterou mohli

¹³ Viz příloha č. 1

¹⁴ Kronika města Milevska od 1. února 1927, s. 419 Milevsko 1927-1945 (1947) (ceskearchivy.cz) – 29.2.2024

¹⁵ Tamtéž, str. 428, Milevsko 1927-1945 (1947) (ceskearchivy.cz) – 29.2.2024

¹⁶ ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 245

¹⁷ EBELOVÁ, Ivana. Židé v Milevsku. In Milevsko 830 let, 2014, str. 183 - 187

Židé legálně číst. Hlavní funkcí novin bylo přinášet informace o nejnovějších protižidovských nařízeních, které pokrývaly celou první stránku. ŽNO se snažila, aby se nařízení dodržovala, jelikož by byla ohrožena celá organizace. Dále poskytovaly Židovské listy povzbuzující příběhy již uprchlých Židů a informace o jejich útěku. Noviny obsahovaly také pracovní a jiné inzeráty, výzvy k příspěvku charitativním organizacím nebo nabídky služeb pro židovské spoluobčany.¹⁸

¹⁸ ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 266

4. Koncentrační tábory a věznice spjaté s rodinou Roubíčkových a Šimečkových

4.1. Ghetto Terezín

Od listopadu 1941 byli Židé postupně deportováni do Terezína, kde pro ně nacisté zřídili tzv. ghetto pro Židy. Tam měli být soustředěni do té doby, než budou připravena místa ve východní Evropě k jejich konečné likvidaci. Do Terezína byly posílány tisícové transporty Židů nejen z protektorátu, ale i z Německa, Rakouska, v menší míře z Dánska, Nizozemska a koncem války také ze Slovenska nebo Maďarska.

Z terezínského ghetta bylo dohromady vypraveno 63 transportů, jimiž odešlo více než 87 000 osob.¹⁹ Prvních deset vlaků mířilo do vyhlazovacího tábora Treblinka, od října 1942 mířila většina transportů z Terezína do Osvětimi – Březinky (Auschwitz – Birkenau), který je považován za jeden z nejstrašnějších koncentračních a vyhlazovacích táborů. V Terezíně umírali především staří lidé na podvýživu a nemoci, jelikož dostávali úmyslně malý příděl potravin a byl tam umístěn velký počet lidí. Nejvíce lidí bylo v táboře v létě 1942, na jednoho člověka připadalo pouze 1,6 metru čtverečního. Za téměř dva měsíce tam ve stejném roce zemřelo hladem nebo kvůli chorobám více než 10 000 lidí.²⁰

V roce 1940 mělo opevněné město Terezín více než 7000 obyvatel, kteří byli během následujících dvou let nuceně přesídleni, aby uvolnili místo pro obyvatele ghetta, jichž se zde v dobách největšího přelidnění tísnilo až 60 000. Malou pevnost na druhém břehu řeky použilo gestapo jako policejní věznici pro politické vězně z protektorátu a z ghetta. V letech 1941-1945 Němci do Terezína deportovali více než 140 000 Židů z protektorátu a dalších částí Evropy. Odsud bylo 87 000 z nich odesláno do dalších ghett a vyhlazovacích táborů v okupovaném Polsku. Zhruba 33 000 Židů zahynulo přímo v Terezíně²¹.

¹⁹ Ghetto Terezín - Památník Terezín (pamatnik-terezin.cz) – 29.2.2024

²⁰ ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 287

²¹ ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 282

V posledních týdnech provozu Terezína, na jaře roku 1945, tam přišli přeživší pochodu smrti, což znamenalo zvýšený výskyt tyfu a dalších chorob, které se rozšířily také v Malé pevnosti. Na konci války Terezín stále obývalo 17 320 Židů.²²

4.2. Věznice gestapa v Malé pevnosti Terezín

Policejní věznice gestapa v Terezíně vznikla v červnu roku 1940. Do května roku 1945 bylo do pevnosti umístěno okolo 32 000 vězňů. Mezi vězně patřili např. příslušníci odboje, odpůrci nacistického režimu, jen v nepatrné míře lidé odsouzení za nepolitické trestné činy. V Malé pevnosti byli uvězněni také Židé, kteří porušili protizidovská nařízení a další zákony. Zvláště krutě bylo zacházeno s židovskými obyvateli terezínského ghetta, kteří spáchali nějaký přestupek nebo trestný čin. Ze služeben gestapa sem byli posíláni židovští i nežidovští vězni především z celého území protektorátu.²³ *Malá pevnost měla charakter průchozí věznice, odkud byli vězni posíláni po určité době před soud nebo do koncentračních táborů. Přímo zde zahynulo v důsledku hladu, týrání a nedostatečné lékařské péče a hygieny 2 600 vězňů, další tisíce jich zahynuly po deportaci z Terezína.*²⁴

4.3. Osvětim

Osvětim čili Auschwitz byl největší koncentrační a vyhlazovací tábor. Byl založen v Polsku 27. dubna 1940 a pojmenován po nedalekém městě. Mezi první vězně patřili většinou Poláci, kteří zde byli využíváni k práci. Nad hlavní branou do tábora byl známý nápis Arbeit macht frei, neboli práce osvobozuje, který můžeme spatřit také v Malé pevnosti Terezín. Prvním velitelem Osvětimi byl Rudolf Höss.

V březnu 1941 byl na Himmlerův rozkaz postaven vedle původního kmenového tábora další, rozsáhlejší komplex s názvem Osvětim II – Birkenau (Březinka). Otevřel se jako pobočka Osvětimi v březnu 1942 a sloužil jako centrum pro vyhlazování Židů. Oficiální název zněl Arbeitslager Birkenau bei Neu Berun, což mělo odpoutat pozornost od faktu, že Březinka patřila ve skutečnosti pod Osvětim. Byl to největší z táborů, které tvořily komplex Osvětim, při stavu nejvyššího vytížení bylo v Březince více než 100 tisíc vězňů. V březnu roku 1942

²² ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022, str. 291

²³ <https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/mala-pevnost?show=1> – 2.4.2024

²⁴ Policejní věznice v Malé pevnosti - Památník Terezín (pamatnik-terezin.cz) – 1.3.2024

byl nedaleko postaven další tábor, Osvětim III. K Osvětimi přiléhalo 45 pobočných táborů, ve kterých byli vězni nuceni k otrocké práci zejména pro německé firmy.²⁵

4.3.1. Terezínský rodinný tábor v Osvětimi – Birkenau

Rodinný tábor zvaný terezínský byl v Osvětimi umístěn v sekci BIIB, kde fungoval od září 1943 do července 1944. První dva transporty sem byly vypraveny z Terezína 6. září 1943. Pod označením DI a DM jimi bylo přepraveno pět tisíc lidí. *Na rozkaz služebny SS bude v pondělí 6. 9. 1943 vypraven pracovní transport s 5000 lidmi. Předvolání se budou roznášet 4. 9. 1943. Bližší pokyny o nástupu do transportu, přepravě zavazadel a odevzdání peněz a menážkaret dostanou předvolaní účastníci prostřednictvím starších okrsků, budov, domů, světnic a oddělení vedení transportů.*²⁶

Do května 1944 bylo v rodinném táboře umístěno dalších 12 500 vězňů z Terezína. Lidé sem umístění měli jistá privilegia. Například jim nebyly oholeny hlavy, neprošli rozdělovací fází na práce schopné a neschopné. Největší rozdíl od ostatních transportů byl ten, že od sebe nebyly rodiny odděleny ostnatým drátem, i když členové rodin byli rozděleni na muže a ženy s dětmi a ubytování zvlášť.

Není zcela vyjasněno, z jakých důvodů byl rodinný tábor zřízen. Nejčastěji se spekuluje o zájmu Mezinárodního Červeného kříže navštívit některý z velkých koncentračních táborů na Východě, což ale nikdy nebylo realizováno. Každopádně drtivá většina vězňů v rodinném táboře měla tragický osud. Byli vyvražděni ve dvou etapách, a to v noci z 8. a na 9. března 1944, kdy bylo bez selekce zavražděno téměř 4000 lidí, a 11. a 12. července téhož roku byla poslána do plynu většina ostatních, když předtím menší část vězňů byla vyselektována na práci. Rodinný tábor tak přežilo jen 1294 z 17 500 lidí.²⁷

²⁵ www.holocaust.cz/dejiny/koncentracni-tabory-a-ghetta/koncentracni-tabory/osvetim/ - 1.3.2024

²⁶ HES, Milan. *Čekání na smrt: rodinný tábor českých Židů v Osvětimi*. Magnetka (Pražská vydavatelská společnost: EPOCH). str. 14

²⁷ Terezínský rodinný tábor v konečném řešení | Holocaust

II. Rodina Roubíčkových a Šimečkových z Milevska

1. Rodina Roubíčková

Rodina Roubíčková žila v Milevsku od roku 1933 do nuceného vystěhování, ke kterému došlo v listopadu 1942.²⁸ Rodinu tvořili manželé Vilém s Františkou a jejich syn Pavel.²⁹

Vilém Roubíček byl lékař a také vášnivý amatérský sportovec, navíc podle pamětníka Maria Hofmana v Milevsku velmi oblíbený. *MUDr. Vilém Roubíček byl jedním z nejoblíbenějších lékařů v Milevsku. Měli nádherného synáčka Pavla. Byl jsem v jejich rodině častým hostem. Oba Roubíčkoví hráli tenis na dvorcích milevských studujících, kde jsem byl vyhlášeným partnerem a jako vždy potřebný studentík jsem si zde přivydělával také trénováním a úpravou kurtů. Za hodinu trénování jsem obvykle dostával 5 Kč, ale od Roubíčků jsem dostával 10 Kč, a to mne ještě nádavkem pan doktor často vzal s sebou do cukrárny. Jindy mne zas pozval do restaurace, kde se scházeli členové tenisového spolku. I v zimě jsem s ním hrával alespoň ping-pong v jejich bytě a také teď jsem dostával 10 Kč za hodinu. Pan doktor Roubíček byl skutečný lékař – lidumil, jakých nebylo mnoho. Z jeho rodiny se po válce už nikdo nevrátil, ani ten krásný chlapec. Raději na to už nechci myslet.*³⁰

1.1. MUDr. Vilém Roubíček

Vilém Roubíček se narodil 3. dubna 1905³¹. Internetové stránky yadvashem.org sice uvádějí v seznamu lékařů zavražděných během šoa, že se narodil 9. dubna 1905, sčítací arch z roku 1910 udává datum narození 3. dubna 1906, ale databáze holocaust.cz, seznam židovských osob z doby protektorátu, seznam Milevšťanů zavražděných za války z roku 1947 i geni.cz se shodují na datu narození 3. 4. 1905, považují jej proto za nejpravděpodobnější. Toto datum uvádí také Ludvík Szingert v publikaci *Židé na Milevsku*. Rodiči Viléma Roubíčka byli Adolf a Františka³² Roubíčkoví, kteří se živili jako obchodníci v Kostelci nad Vltavou. Vyšší

²⁸ <https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-roubickova-frantiska-2> - 1.3.2024

²⁹ SZINGERT, Ludvík. Občané Milevska, kteří byli z rasových důvodů odvezeni do ghetta a nepřežili. In Šindelář, Vladimír. *Židé na Milevsku*, Milevské muzeum 2005, str. 48

³⁰ HOFMAN, Maria. Povídání o životě Židů v jihočeském městečku Milevsku. In Šindelář, Vladimír. *Židé na Milevsku*, Milevské muzeum 2005, str. 14

³¹ Vilém Roubíček (1905 - 1943) - Genealogy (geni.com) – 1.3.2024

³² V ostatních pramenech se uvádí podoba jména Franziska

vzdělání získal Vilém na Jiráskově gymnáziu v Praze, kde studium úspěšně ukončil ve věku 19 let, a to 26. června 1924. Následně absolvoval studia na lékařské fakultě Univerzity Karlovy a 24. ledna 1930 se stal lékařem.³³ Tyto údaje vyplývají z Matriky doktorů Karlovy Univerzity. Po studiích se Vilém vrátil zpět do jižních Čech. Chvilku pobýval v Táboře³⁴, ale 1. října 1933 se přestěhoval do Milevska.

Ve inzerátu informujícím o zahájení praxe uvádí, že je bývalým sekundářem vnitřního a chirurgicko-porodnického oddělení, pravděpodobně tedy nejdříve pracoval v tábořské nemocnici. V Milevsku si otevřel vlastní lékařskou ordinaci. Praxi zahájil v domě židovského spoluobčana pana Ašermana v Masarykově ulici.³⁵ V době protektorátu pak měl ordinaci přímo v domě č. 378, kde bydlel a kam se do jimi obývaného bytu museli v roce 1941 přestěhovat i členové rodiny podnikatele Kohna, jimž byla zabavena rodinná vila.

Vilém Roubíček, jak už výše uvádím, měl blízko ke sportu. Proto také poskytoval od roku 1934 první pomoc a následná další ošetření členům Sokola během jejich sportovních akcí, což vyplývá právě z pamětní knihy milevského Sokola³⁶. V tomto dokumentu jsou zaznamenána jména některých lidí, které léčil, a krátký popis jejich zranění.

František Roubíček se během pobytu v Milevsku také oženil, a to brzy po přistěhování - v listopadu 1933 se jeho ženou stala Františka Hoffmanová z Českých Budějovic.

1.2. Františka Roubíčková (rozená Hoffmanová)

Františka Hoffmanová se narodila 26. srpna 1911 v Českých Budějovicích, odkud pocházel také zbytek její rodiny. Otcem byl Julius Hoffman, který se živil jako řezník, a matkou byla Růžena Hoffmanová, rozená Friedlová. Františka se 13. listopadu 1933 provdala za Viléma Roubíčka. Zachovalo se několik jejích fotografií, mezi nimi pravděpodobně i fotografie svatební. O necelých pět let později se jim narodilo jediné dítě, syn Pavel.³⁷

³³ Archiv Univerzity Karlovy, fond Matriky Univerzity Karlovy, inventární číslo 7, Matrika doktorů Univerzity Karlovy VII., strana 3226

³⁴ Viz přílohy č. 7 a 8, do Milevska se Vilém Roubíček přestěhoval z Tábora

³⁵ Viz příloha č. 10 - Informační plakát o tom, že Vilém Roubíček zahájil praxi v Milevsku, Židé na Milevsku str.28

³⁶ Přílohy č. 11 a 12

³⁷ <https://www.geni.com/people/Franti%C5%A1kaRoubi%C4%8Dkov%C3%A1/6000000116952331944>

Františka pocházela ze tří dětí, měla o rok staršího bratra Josefa, narozeného 26. července 1910 v Českých Budějovicích, a mladší sestru Markétu, narozenou 8. ledna 1913. Oba její rodiče i sourozenci byli z Českých Budějovic 18. dubna 1942 transportováni do Terezína. Celkem bylo v tomto transportu přepravováno 909 lidí. O pět dnů později byli posláni do vyhlazovacího tábora Majdanek u polského Lublinu a tam zemřeli. Josef 22. září 1942, datum smrti Markéty ani jejich rodičů není známo.³⁸

1.3. Pavel Roubíček

Pavel byl jediným dítětem Viléma a Františky. Narodil se 3. března 1937 Františce Roubíčkové v Milevsku. Dochovalo se několik fotografií malého Pavlíka, na nichž vidíme malého okatého chlapečka, který si bezstarostného dětství užil jen do svých pěti let. V pěti letech byl se svými rodiči deportován do Terezína, v šesti letech do Osvětimi, kde byl pravděpodobně několik dní po svých sedmých narozeninách zavražděn.

1.4. Sourozenci MUDr. Viléma Roubíčka

Vilém pocházel z početné rodiny, byl nejmladším ze šesti sourozenců, což dokazují záznamy ze sčítání obyvatel z let 1900 a 1910. Nejstarším ze sourozenců byl Otta, který se narodil v roce 1890 v Maršovicích v okrese Benešov, odkud pocházela také jejich matka Františka. Rodina se musela zřejmě během dvou let přestěhovat, jelikož další děti se narodily v Jickovicích nedaleko Milevska. Tam Roubíčkoví bydleli v domě s číslem popisným 32. V lednu 1892 se zde narodil Rudolf. Dalším dítětem byla Hermína, která se narodila 22. července 1894.³⁹ Aloisie⁴⁰ se narodila 5. dubna 1895. Poslední dcera Marie přišla na svět 3. srpna 1896. Poté se Roubíčkoví opět stěhovali, tentokrát do Kostelce nad Vltavou, kde bydleli v domě s číslem popisným 47. Právě tam se narodil Vilém Roubíček⁴¹.

Ze šesti sourozenců přežila holocaust přesně polovina, a to Marie, Luisa a Rudolf. Všichni tři byly odvezeny z Prahy do Terezína v posledním roce války, tedy 1945. Obě ženy se

³⁸ <https://www.geni.com/people/Josef-Hoffmann/6000000117161740848>

³⁹ Toto datum je uvedeno v sčítání obyvatel z roku 1900, v roce 1910 se udává jako rok narození 1893

⁴⁰ Internetový rodokmen geni uvádí jako sourozence Viléma Roubíčka pouze Marii a Luisu (Aloisii), podle geni a památníku Terezín se Louisa Šmídová narodila 14. 4. 1895

⁴¹ <https://digi.ceskearchivy.cz/635038/40/3294/1554/17/0>
<https://digi.ceskearchivy.cz/635204/90/2333/2744/50/0>

prováděly za nežidovské muže, což jim zachránilo život. Památník obětí holocaustu Yad Vashem poskytuje originální seznam Židů účastnících se tohoto transportu⁴². Transport s označením AE1 byl určen pro Židy ze smíšených manželství⁴³ a bylo jím deportováno 1057 lidí, z nichž pouze jeden nepřežil. Marie Hezoučková a Luisa Šmídová byly transportovány 31. 1. 1945 z Prahy do Terezína. Marie měla přidělené číslo 467, Luisa číslo 763. O Luise nejsou dostupné další informace. Marie Hezoučková bydlela v době transportu v Sobědraži (něm. Sobiedrasch). Podle rodokmenu Geni zemřela 15. ledna 1960 ve věku 63 let a měla by být pochována na hřbitově v Milevsku. Rudolf Roubíček byl odvezen do Terezína z Prahy transportem AE2, který proběhl 4. února 1945, bylo mu přiděleno číslo 892. Celkem transport přepravil 897 lidí, jen 3 z nich nepřežili.

⁴² <https://collections.yadvashem.org/en/documents/3688065>

⁴³ <https://kam-zmizeli-geigerovi.webnode.cz/transporty/transport-ae1/>

2. Rodina Šimečkova

Ve stejném bytovém domě jako Roubíčkovi žili i manželé František a Otýlie Šimečkovi.⁴⁴

František Šimeček byl milevským rodákem, narodil se v rodině krejčovského mistra Františka Šimečka 29. července 1902. Jeho matkou byla Eleonora, rozená Suchanová z Milevska. Mladý František se stejně jako jeho otec původně věnoval krejčovskému řemeslu, ještě v matričním zápisu sňatku⁴⁵ z roku 1928 je označen jako krejčí, ale poté se vydal na jinou profesní dráhu, neboť v seznamu milevských obětí druhé světové války, vydaném v prvním čísle časopisu Milevský kraj z roku 1947, je uváděn jako inspektor pojišťovny.⁴⁶ K roku 1928 žil pravděpodobně ještě u svých rodičů, jako bydliště Šimečka otce i syna je ve zmíněném matričním zápisu uváděn dům č. 31 v dnešní ulici Čs. legií, který se nachází v místě křižovatky s Nádražní ulicí.

Otýlie (v části dokumentů zapsána jako Otilie), se kterou František uzavřel sňatek 30. ledna 1928, se narodila ve vesnici Krčín v okrese Nové Město nad Metují 30. září 1907. V době sňatku však už spolu s rodiči žila v Milevsku v domě č. 592 v dnešní Sokolovské ulici. Podle matriky byl otec Jan Rezek, narozený v Milevsku, dílovedoucím v cementárně, matka Antonie, rozená Marečková, pocházela z Klecan.⁴⁷ Otýlie v době sňatku ještě nedovršila 21. rok svého života, nebyla tedy podle tehdejších zákonů ještě plnoletá a musela být proto před sňatkem zplnoletněna. V seznamu obětí 2. světové války je Otýlie uváděna jako manželka inspektora pojišťovny, pravděpodobně byla tedy během manželství ženou v domácnosti.⁴⁸

Manželé se neznámo kdy přestěhovali do jednoho z bytů v domě číslo 378, a tak se stali sousedy a podle pamětníků i přáteli rodiny Roubíčkových.

⁴⁴ Milevský kraj, č. 1, srpen 1947, <https://kramerius.cbvk.cz/view/uuid:d1f01c26-157e-4bb8-9691-cc8cf59495f8?page=uuid:588caf17-2fd2-11e4-a6cc-001b63bd97ba>

⁴⁵ <https://digi.ceskearchivy.cz/10740/71/6053/1694/48/0>

⁴⁶ Milevský kraj, č. 1, srpen 1947, <https://kramerius.cbvk.cz/view/uuid:d1f01c26-157e-4bb8-9691-cc8cf59495f8?page=uuid:588caf17-2fd2-11e4-a6cc-001b63bd97ba>

⁴⁷ <https://digi.ceskearchivy.cz/10740/71/6053/1694/48/0>

⁴⁸ Milevský kraj, č. 1, srpen 1947, <https://kramerius.cbvk.cz/view/uuid:d1f01c26-157e-4bb8-9691-cc8cf59495f8?page=uuid:588caf17-2fd2-11e4-a6cc-001b63bd97ba>

3. Zatčení, deportace a smrt Roubíčkových a Šimečkových

Když začala německá okupace, styky mezi židy a křesťany byly zakázány. Vzpomínky Josefy Hřebejkové, rozené Michlové popisují zpřísnění podmínek pro židovské občany a zatčení Františka Šimečka. *Zpočátku to moc neznamenalo, i když se nám některé děti posmívaly nebo vyhýbaly. Když ale byl dne 26. října 1942 zatčen a poslán do koncentračního tábora v Terezíně pan František Šimeček, inspektor pojišťovny v Milevsku, i se svou manželkou jen proto, že nadále udržovali styky se svými židovskými přáteli⁴⁹, začali se nás lidé stranit. Nesměly jsme chodit do školy, do kina, ani jezdit ve vlaku či autobuse mimo vyhrazená místa. Dne 12. listopadu 1942 jsme dostaly příkaz, že se musíme připravit k transportu do soustředovacího tábora a dál, že pojedeme do židovského města.⁵⁰*

Ve Státním okresním archivu v Písku se zachovalo několik úředních listin, vydaných Okresním úřadem v Milevsku, které zapovídají styk židovských a „árijských“ obyvatel. První je datována k 13. 12. 1940 a je adresována městskému úřadu, který má zajistit, aby zaměstnanci obcí a veřejnoprávních korporací neudržovali styky s Židy. Druhá ze 4. 9. 1941 je směřována všem obecním úřadům a vytýká jim, že „*stále se také vyskytují případy, že židé pěstují styky s obyvatelstvem árijským, které jich z nepochopení doby dosud samo nepřerušilo*“. Dokument ze 14. 11. 1941 je určen obecním úřadům a četnickým stanicím a je formulován nejostřeji, o čemž svědčí již označení dokumentu „*Opatření proti židomilským Čechům*“. Stanovuje, aby Češi stýkající se se Židy „*byli v každém případě podle jména zjištěni a o tom učiněno neprodlené písemné oznámení místněpříslušnému služebnímu místu tajné státní policie. Tímto místem jest vnější služebna tajné státní policie v Táboře.*“ Navzdory tomu se však Šimečkovi s Roubíčkovými dále stýkali, což se jim nakonec stalo osudným.

Podle kroniky města Milevska byli 21. října 1942 Roubíčkovi i Šimečkovi kvůli udání zatčeni gestapem a odvezeni na výslech do Tábora, kde byli internováni. Odtud proběhl přesun do Terezína.

⁴⁹ Přátelili se s Roubíčkovými

⁵⁰ Hřebejková, Josefa. Dva lístky vzpomínek. In Šindelář, Vladimír. Židé na Milevsku, Milevské muzeum 2005, str. 33

Roubíčkovi byli v listopadu 1942 transportováni do ghetta Terezín. Necelý rok poté, 6. září 1943, byla celá rodina deportována z Terezína do Osvětimi, kde zahynul 38letý Vilém, 32letá Františka i jejich sedmiletý syn Pavel pravděpodobně v březnu následujícího roku během likvidace části tzv. rodinného tábora.

Manželé Šimečkovi byli uvězněni ve věznici v Malé pevnosti Terezín. V roce 1943 byli transportováni do Osvětimi, kde 41letý František 25. února 1943 zahynul a 4. května téhož roku zde zemřela i 35letá Otýlie.

3.1. Transport Cb (16. 11. 1942)

První transport, který převážel Viléma Roubíčka a jeho rodinu se uskutečnil 16. listopadu 1942. Tento transport dopravil Židy z Tábora do Terezína. Vilém měl při transportu do Terezína přidělené číslo 145, Františka 146 a Pavel 147. Společně s Roubíčkovými bylo přepraveno celkem 619 osob. Z toho jich 580 zahynulo a přežilo 39 lidí. Roubíčkovi strávili v Terezíně dohromady 294 dnů, což je téměř deset měsíců.⁵¹

3.2. Transport Dm (6. 9. 1943)

Druhý a zároveň poslední transport, kterého se rodina Roubíčková účastnila, nesl označení Dm a vyjel 6. září 1943 z Terezína spolu s transportem Dl. Transport Dm převezl 2 451 lidí do Osvětimi, kam dorazil po dvou dnech. Zde byli vězni umístěni do rodinného tábora v Birkenau. V noci z 8. na 9. března byli téměř všichni tito vězni povražděni v plynových komorách. Z transportu Dm zahynulo 2 440 lidí, přežilo jich pouze jedenáct. Mezi zavražděnými byli i Vilém, Františka a Pavel Roubíčkovi.⁵²

⁵¹ <https://www.holocaust.cz/transport/123-cb-tabor-terezin/>

⁵² <https://www.holocaust.cz/transport/40-dm-terezin-osvetim/>

Závěr

V maturitní práci se mi podařilo částečně zmapovat osudy členů dvou milevských rodin z doby první poloviny 20. století – Roubíčkových a Šimečkových. Lze na nich dokumentovat civilní život židovských i nežidovských rodin v malém jihočeském městě, kde vedle sebe pokojně a bez excesů žilo obyvatelstvo různého vyznání a původu. Také se mi podařilo doložit, že přátelství mezi některými židovskými a nežidovskými rodinami pokračovalo i v době druhé světové války a že někteří z Čechů zůstali slušnými lidmi navzdory zrádné politice nacistického Německa.

Důležitým tématem, které provází celou mou práci, je holokaust neboli šoa, což byla politika vyhlazování Židů. Během ní došlo k vyvraždění téměř šesti milionů Židů, což z toho dělá jednu z největších katastrof nejen židovského národa.

Nejprve jsem se teoreticky zabývala obdobím první republiky a protektorátu, poté jsem sepsala informace, které jsem čerpala v kronikách, matrikách a dalších primárních zdrojích o rodinách Františky a Viléma Roubíčkových i o manželech Šimečkových.

Měla jsem problém s nacházením informací o původní rodině Viléma Roubíčka, naproti tomu existuje více dostupných zdrojů k původní rodině Františky Roubíčkové. Také jsem našla více dobových fotografií členů rodiny Hoffmanových, bohužel jsem neobjevila žádné fotografie rodičů Viléma Roubíčka ani jeho sourozenců. Ale právě o jeho sourozencích, kteří přežili holocaust, by se daly zjistit další informace. Další práce by se mohla zaměřit na život Marie Hezoučké a Luisy Šmídové po návratu z Terezína. Během psaní maturitní práce jsem se pokusila spojit s panem Dostálem, který spravuje jejich profily na stránkách internetového rodokmenu Geni, ale bohužel mi do data odevzdání práce neodepsal. Co se týče rodiny Šimečkových, nepodařilo se mi zjistit žádné jejich žijící příbuzné ani fotografie, i když jsem původně předpokládala, že to bude jednodušší než v případě židovských rodin.

Přesto se domnívám, že moje práce je novým střípkem v mozaice historie Milevska minulého století, a především historie šoa. Myslím, že je důležité obeznámit mladší generace s osudem Židů v době druhé světové války i lidí, kteří jim pomáhali.

Seznam zdrojů

Literatura

ČAPKOVÁ, Kateřina. Češi, Němci, Židé?: národní identita Židů v Čechách 1918 až 1938. 2., přeprac. vyd. Praha: Paseka, 2013. ISBN 978-80-7432-294-5.

ČAPKOVÁ, Kateřina a KIEVAL, Hillel J. (ed.). Židé v českých zemích: společná cesta dějinami. Přeložil Tamara VOSECKÁ. Praha: NLN, 2022. ISBN 978-80-7422-815-5.

HÁJKOVÁ, Anna. Poslední ghetto: všední život v Terezíně. Přeložil Šimon PELLAR, přeložil Jan SEIDL. Praha: Kalich, 2021. ISBN 978-80-7017-302-2.

HES, Milan. Čekání na smrt: rodinný tábor českých Židů v Osvětimi. Magnetka (Pražská vydavatelská společnost: Epoque). Praha: Pražská vydavatelská společnost, 2012. ISBN 978-80-7250-617-0.

KÁLAL, Jiří (ed.). Milevsko - 830 let: (1184-2014). Milevsko: Milevský kraj, 2014. ISBN 978-80-260-6507-4.

KÁRNÝ, Miroslav. Terezínské kalendárium Terezín v konečném řešení "Židovské otázky". Praha 2019, ISBN 978-80-270-6392-5

PĚKNÝ, Tomáš. Historie Židů v Čechách a na Moravě. Judaika. Praha: Sefer, 1993. ISBN 80-900895-4-2.

STEINOVÁ, Iva. Even zikaron: paměť židovských náhrobních kamenů. [Praha]: Sdružení přátel Lázeňského hosta, 2019. ISBN 978-80-903978-6-6.

ŠINDELÁŘ, Vladimír. Židé na Milevsku. Milevské muzeum, 2005

Primární zdroje

Archiv Univerzity Karlovy, fond Matriky Univerzity Karlovy, inventární číslo 7, Matrika doktorů Univerzity Karlovy VII., strana 3226

Archiv Židovského Muzea, Židovská náboženská obec Milevsko, sign. 34 463

Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, inv. č. 549a

Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38

Státní okresní archiv Písek, Okresní soud Milevsko I, skartační řízení 2008, balík č. 1, rejstřík D 1945–1949

Kronika města Milevska:

Milevsko 1927-1945 (1947) (ceskearchivy.cz)

<https://digi.ceskearchivy.cz/126869/217/1246/463/50/0> – odvezení Židů z Milevska

<https://digi.ceskearchivy.cz/126869/216/1608/607/53/0> – zatčení rodin Roubíčků a Šimečků

<https://digi.ceskearchivy.cz/126869/211/3750/1227/71/0> – vyloučení Židů z odběru časopisů

<https://digi.ceskearchivy.cz/10736/123/3031/1570/22/0> - matriční kniha, narození Františka Šimečka

<https://digi.ceskearchivy.cz/10740/71/2948/1176/30/0> - sňatek Františka Šimečka a Otýlie Rezkové

<https://digi.ceskearchivy.cz/635213/129/2050/2013/38/0> - sčítání obyvatel 1910, záznam o bydlišti Františka Šimečka a jeho rodičů

<https://digi.ceskearchivy.cz/635482/55/2002/1569/30/0> – sčítání obyvatel 1921, Fr. Šimeček, Milevsko

<https://digi.ceskearchivy.cz/635038/40/1900/1914/29/0> - sčítání obyvatel 1900, Roubíčkoví, Jickovice

<https://digi.ceskearchivy.cz/635204/90/3325/2256/19/0> - sčítání obyvatel 1910, Roubíčkoví, Kostelec nad Vltavou

Internetové zdroje

www.geni.com

<https://www.geni.com/family-tree/index/6000000081917969911>

<https://www.geni.com/family-tree/index/6000000116952331944>

[Františka Roubíčková \(1911 - 1943\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Vilém Roubíček \(1905 - 1943\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Pavel Roubíček \(1937 - 1943\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Franziska Roubíček \(/Roubíček\) \(1865 - d.\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Adolf Roubíček \(Roubitschek\) \(1854 - d.\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Geni - Marie Hezoučká \(Roubíček\) \(1896-1960\)- Milevsko](#)

[Geni - Luisa Šmídová \(Roubíček\) \(1895-d.\)](#)

[Josef Hoffmann \(1910 - 1942\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Margarethe / Marketa Hoffmann \(1913 - 1942\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Růžena Hoffmannová \(1877 - 1942\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Julius Hoffmann \(1876 - 1942\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

www.holocaust.cz

<https://www.holocaust.cz/transport/123-cb-tabor-terezin/>

<https://www.holocaust.cz/transport/40-dm-terezin-osvetim/>

<https://www.holocaust.cz/dejiny/ghetto-terezin/deportace-terezin/terezinsky-rodinny-tabor-v-osvetimi-birkenau-1943/>

[Františka Roubíčková | Databáze obětí | Holocaust](#)

[Pavel Roubíček | Databáze obětí | Holocaust](#)

[Vilém Roubíček | Databáze obětí | Holocaust](#)

www.pamatnik-terezin.cz

<https://www.pamatnik-terezin.cz/policejni-veznice-v-male-pevnosti>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/mala-pevnost?show=1>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/mp-simeckova-otylie>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/mp-simecek-frantisek>

[Ghetto Terezín - Památník Terezín \(pamatnik-terezin.cz\)](#)

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-roubickova-frantiska-2>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-roubicek-vilem-5>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-roubicek-pavel-4>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-hoffmann-julius-2>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-hoffmann-josef-6>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-hoffmannova-marketa>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-hezoucka-marie>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-smidova-luisa>

<https://www.pamatnik-terezin.cz/vezen/te-roubicek-rudolf-3>

<https://www.auschwitz.org/en/museum/auschwitz-prisoners/>

<https://www.holocaust.cz/zdroje/odborne-a-dalsi-texty/vybrane-texty-ze-sborniku-terezinsky-rodinny-tabor-v-osvetimi-birkenau/terezinsky-rodinny-tabor-v-konecnem-reseni/>

www.yadvashem.org

<https://collections.yadvashem.org/en/documents/3688065> - seznam lidí v transportu AE1

<https://collections.yadvashem.org/en/deportations/5091939> - průběh transportu AE2

[Central DB of Shoah Victims' Names \(yadvashem.org\)](https://www.yadvashem.org/en/central-database-of-shoah-victims-names)

<https://collections.yadvashem.org/en/names/7716354> - záznam o Vilému Roubíčkovi

Seznam zkratek

Gestapo – Geheime Staatspolizei, tajná státní policie

NSDAP – Národně socialistická německá dělnická strana

ÚPŽV – Ústředna pro židovské vystěhovalectví

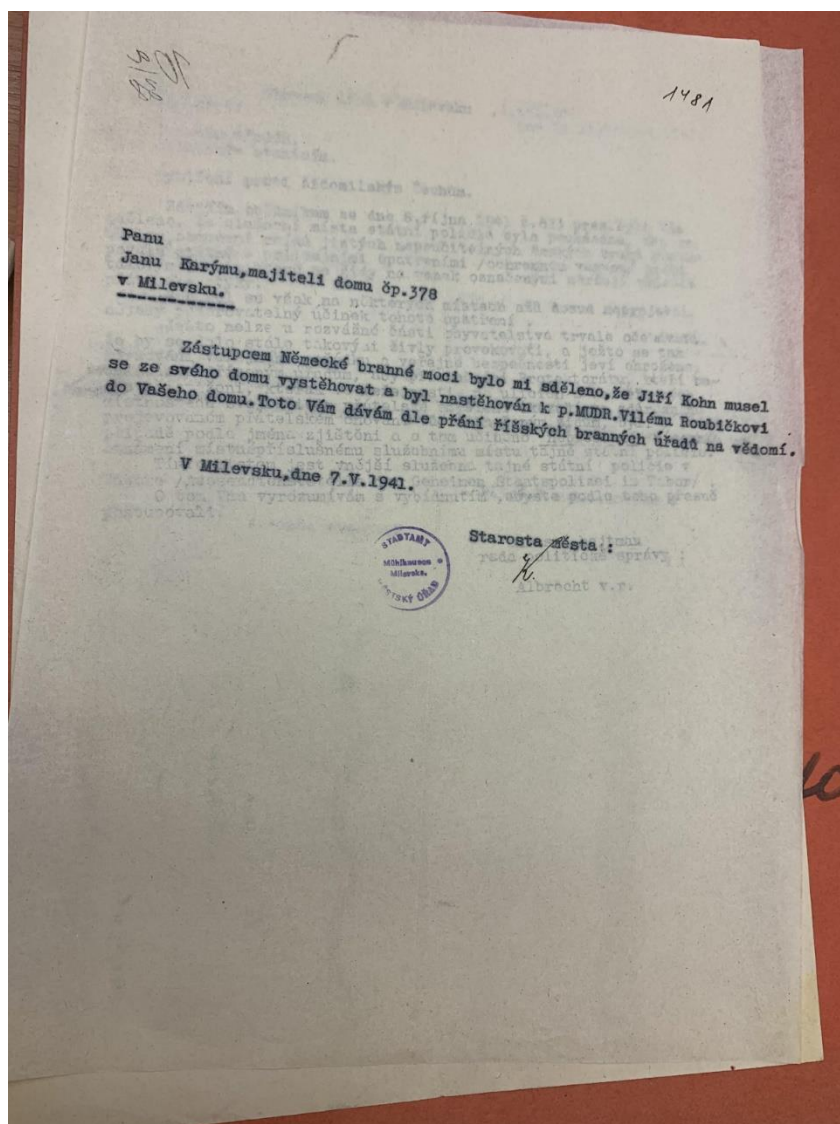
ŽNO – Židovská náboženská obec

Seznam příloh

1. *Úřední oznámení ze 7. května 1941 o vystěhování Jiřího Kohna a jeho nastěhování do bytu MUDr. Viléma Roubíčka. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38*
2. Zápis z kroniky města Milevska o vyloučení Židů z odběru časopisů
3. Popis v kronice města Milevska ohledně zatčení rodin Roubíčků a Šimečků
4. Plán na postavení obřadní síně a nové zdi na hřbitově v Milevsku, 1929, Archiv Židovského Muzea, Židovská náboženská obec Milevsko, sign. 34 463
5. Sčítání lidu 1900, Jickovice č. p. 32, Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevska, inv. č. 1176
6. Sčítání lidu 1910, Kostelec nad Vltavou č. p. 47, Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevska, inv. č. 1270
7. *Záznam (č. 2399) v knize osob přihlášených k pobytu v Milevsku z let 1939–1945 s informacemi o MUDr. Vilému Roubíčkově a jeho příchodu do Milevska roku 1933. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, inv. č. 549a.*
8. *Záznam (č. 2399) v knize osob přihlášených k pobytu v Milevsku z let 1939–1945 s informacemi o MUDr. Vilému Roubíčkově a jeho příchodu do Milevska roku 1933. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, inv. č. 549a – druhá strana.*
9. Dobová fotografie Viléma Roubíčka
10. Informační plakát o tom, že Vilém Roubíček zahájil praxi v Milevsku, Židé na Milevsku, str.28
11. Záznam z roku 1934, který popisuje lékařské případy Viléma Roubíčka, Pamětní kniha Tělovýchovné jednoty Sokol v Milevsku 1890–1936, Státní okresní archiv Písek
12. Popis úrazů, které MUDr. Roubíček ošetřoval v roce 1935, Pamětní kniha Tělovýchovné jednoty Sokol v Milevsku 1890–1936, Státní okresní archiv Písek
13. Fotografie Františky Roubíčkové roz. Hoffmannové
14. Dobová fotografie Františky Roubíčkové
15. Fotografie Františky Roubíčkové
16. Dobová fotografie Pavla Roubíčka
17. Pavel Roubíček
18. Matka Františky Roubíčkové – Růžena Hoffmannová
19. Záznam z ústřední kartotéky o transportu Růženy Hoffmanové
20. Fotografie otce Františky Roubíčkové – Julius Hoffmann
21. Archiv Univerzity Karlovy, fond Matriky Univerzity Karlovy, inventární číslo 7, Matrika doktorů Univerzity Karlovy VII., strana 3226

22. *Nedatovaný soupis židovských rodin v Milevsku z doby protektorátu se záznamy o rodinách MUDr. Viléma Roubíčka, Gustava Kleina, Josefa Wienera a dalších. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.*
23. *Ze soupisu židovského obyvatelstva v Milevsku ze 4. října 1941. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.*
24. *Upozornění o zákazu styku veřejnoprávních zaměstnanců s Židy ze dne 13. 12. 1940, Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko*
25. *Vyhláška Okresního úřadu v Milevsku ze 4. září 1941 o úpravě styku židovského a árijského obyvatelstva a dodržování příslušných opatření. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.*
26. *Vyhláška Okresního úřadu v Milevsku ze 14. listopadu 1941 o opatření proti „židomilským“ Čechům. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.*
27. *Ukázka ze soudního pozůstalostního rejstříku z let 1945–1949 se zápisy z roku 1947, mj. o projednávání pozůstalostí po MUDr. Vilému Roubíčkovi, Pavlu Roubíčkovi a Františce Roubíčkové. Státní okresní archiv Písek, Okresní soud Milevsko I, skartační řízení 2008, balík č. 1, rejstřík D 1945–1949*

Přílohy

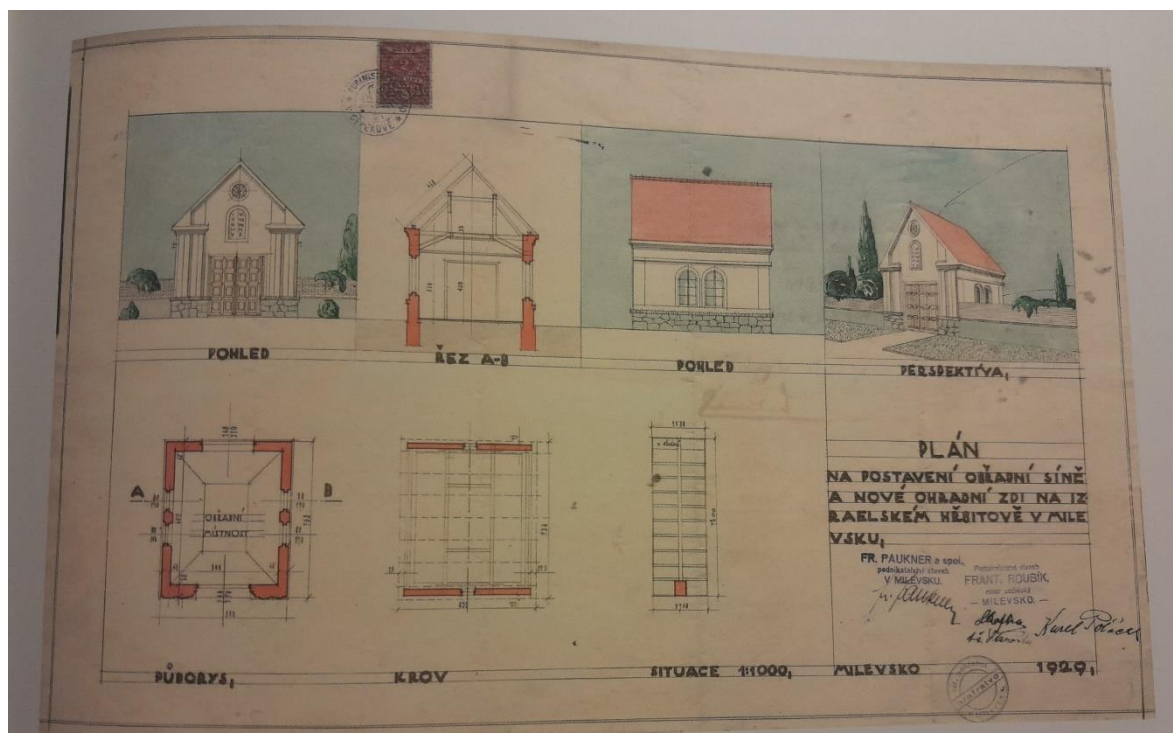
Obrázek 1 - Úřední oznámení ze 7. května 1941 o vystěhování Jiřího Kohna a jeho nastěhování do bytu MUDr. Viléma Roubíčka. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.

Dosud bylo židům němec. jirady zakázáno odebírat a kupovat si časopisy. Vá 15. května byli z odběru časopisů všech druhů vyloučeni i židovští Vyloučení
 mišeni a jejich podnájemníci. Noviny nesměly jim být doručovány at odběru
 donáškou, poštou neb jakýmkoli způsobem. - Prodejny dostaly zákaz časopisů.
 sopty i noviny jim prodávati. _____
 Dne 27. května byl podniknut atentát na nastupujícího protektora v Těchách a Atentát na
 M.

Obrázek 2- Zápis z kroniky města Milevska o vyloučení Židů z odběru časopisů, Kronika města Milevska od 1. února 1927, s. 419

<u>Zatčení</u>	Dne 21. října byl gestapem zatčen a do 5. provincie vězněn soudní podinspektor
<u>E. Libenka,</u>	legionář Emanuel Libenka. Poněvadž nebylo mu prokázáno, že zatčeným
<u>rodiny</u>	věznům poskytoval a opatřoval potraviny, jak bylo udáno, byl propuštěn,
<u>Šimečků</u>	ale později (23/10/1943) totálně nasazen k firmě Arnolt Jonáš Milevsku, kde prac-
<u>a</u>	oval až do 5. května 1945. —
<u>Roubíčků</u>	Toučasně s ním zatčeni byli inspektor pojišťovny v Křivčovicích Frant. Šimeček s manžel-
	kou Otálie, dále lékař MUDr. Vilem Roubíček s chotí Františkou a to proto, že
	Šimečkova rodina udržovala přátelské styky se říšovskou rodinou Roubíčkovou.
	Styk se řídy byl přímě, zakázán a trestán. Našel se udavák, který pro něj hlásil
+	gestapu, uvádět pro, že Šimečků navštěvují Roubíčků. <u>Ok rodiny</u> byly internovány
	v Terézíně a pak odeslány do Osvěcimů, kde zahynuly v plynu.

Obrázek 3 - Popis v kronice města Milevska ohledně zatčení rodin Roubíčků a Šimečků, Kronika města Milevska od 1. února 1927, s. 428

Obrázek 4 – Plán na postavení obřadní síně a nové zdi na hřbitově v Milevsku, 1929, Archiv Židovského Muzea, Židovská náboženská obec Milevsko, sign. 34 463

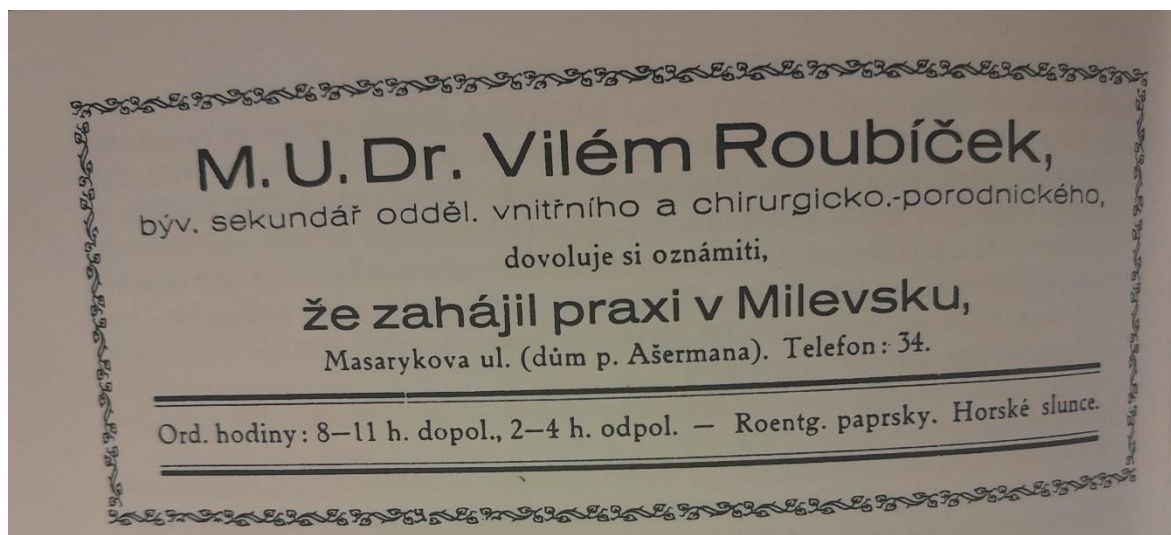
Obrázek 5 - Sčítání lidu 1900, Jickovice č. p. 32, Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevska, inv. č. 1176

2387	Vodňáček Rudolf	Kněžov	1899	Milevsko	vov.	Kněžov	Kněžov
2388	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2389	Kněžov Jitka	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2390	Vodňáček Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2391	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2392	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2393	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2394	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2395	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2396	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2397	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2398	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2399	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov
2400	Kněžov Marie	Kněžov	1910	Kněžov	vov.	Kněžov	Kněžov

Obrázek 7 - Záznam (č. 2399) v knize osob přihlášených k pobytu v Milevsku z let 1939–1945 s informacemi o MUDr. Vilému Roubíčkovi a jeho příchodu do Milevska roku 1933. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, inv. č. 549a.

Obrázek 9 – Dobová fotografie Viléma Roubíčka,

Obrázek 10 - Informační plakát o tom, že Vilém Roubíček zahájil praxi v Milevsku, Židé na Milevsku, str.28

Zdravotnictví. Během roku hlášeny 4 případy úrazů. První pomoc
i další léčení poskytli br. Dr. O. Jachno a Dr. J. Roubíček.
Tisk. zpravodaj. Obě místní časopisy, Zpravodaj a listy milevského
kraje ochotně otiskují zprávy o činnosti v naší jedno-
tě. „Zpravodaj“ uveřejnil v sokol. hlídce cel. 235 řádek,

Obrázek 11 - Záznam z roku 1934, který popisuje lékařské případy Viléma Roubíčka, informuje o provedení první pomoci a následném ošetření pacientů, Pamětní kniha Tělovýchovné jednoty Sokol v Milevsku 1890 – 1936, Státní okresní archiv Písek

Během roku hlášen úraz br. Ing. Voňanského, s. Bl. Zdravotnictví.
Šimkové, I. Kacháčkové a Bl. Burkové. Z úrazového
fondu ČOS obdrželi náhradu bolestného 705 Kč, ovšem
dani si musí tráditi lékaře a léky. V měs. dubnu
prohlédli br. Š. Jachno, Š. Roubíček a Š. Hamerle, cvičí-
cí - zdarma - platí jim náš dík. Br. zdravotník - neod-
borník - zastával svoji funkci dobře.

Obrázek 12 - Popis úrazů, které MUDr. Roubíček ošetřoval v roce 1935, Pamětní kniha Tělový-chovné jednoty Sokol v Milevsku 1890–1936, Státní okresní archiv Písek

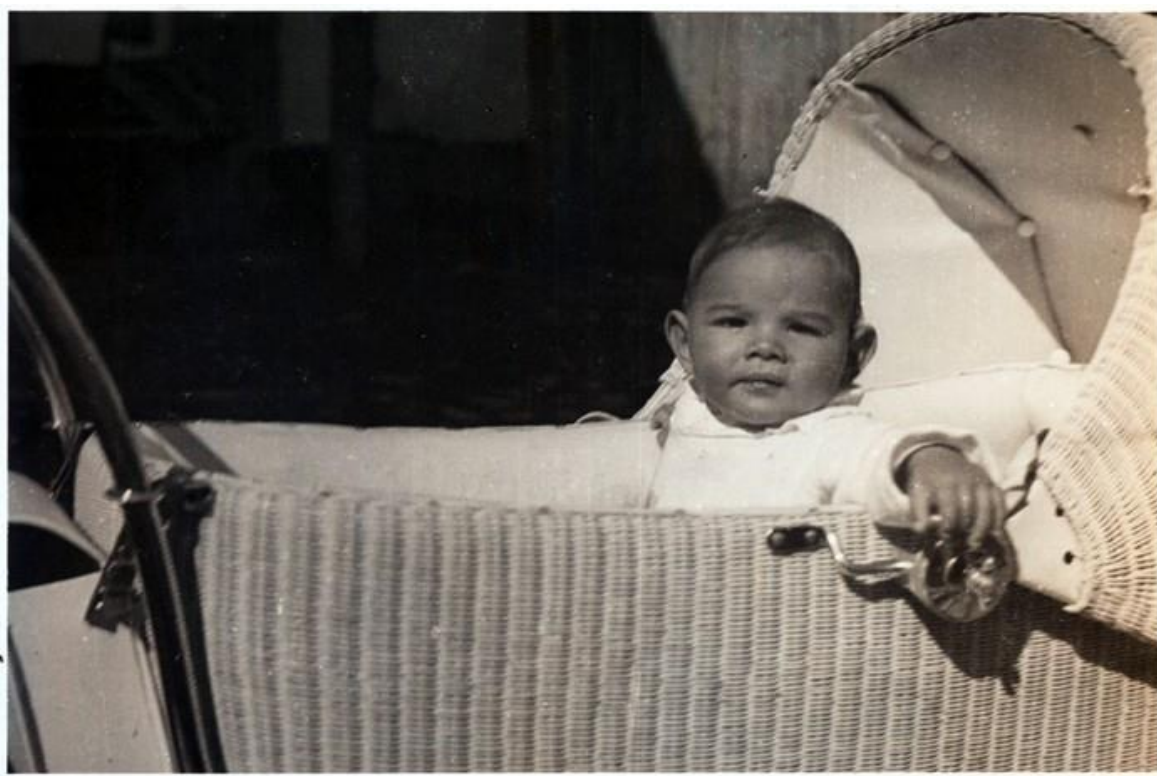
Obrázek 13 – Fotografie Františky Roubíčkové

Obrázek 14 – Dobová fotografie Františky Roubíčkové

Obrázek 15 – Františka Roubíčková

Obrázek 16 – Dobová fotografie Pavla Roubíčka

Obrázek 17 – Pavel Roubíček

Obrázek 18 – Matka Františky Roubíčkové – Růžena Hoffmannová

ÚSTŘEDNÍ KARTOTÉKA — TRANSPORTY.	
R. č. <u>78.230</u>	
<u>Hoffmannová Růžena</u>	
Rodná data: <u>12.5.1877</u>	
Adresa před deportací: <u>Vš. Budějovice, Smetanova ul. 49</u>	
1. transport.	2. transport
dne: <u>18. IV. 1942</u>	dne: <u>23.4.1942</u>
<u>AK</u> č. <u>185</u>	číslo: <u>AL 866</u>
	do: <u>Piaski</u>
<u>L</u>	

Obrázek 19 – záznam z ústřední kartotéky o transportu Růženy Hoffmanové

Obrázek 20 – Fotografie otce Františky Roubíčkové – Julius Hoffmann

Šimová Karlwaldt-Kraus prof. Fata, C.	23/4 1906	un. kat.	Ing. Josef Fata, C. Fata, C.	Univerzita Karlova Rigorous: 6. 12. 1906 5. 11. 1909 21. 1. 1930	med. 24. ledna 1930 Prof. Dr. Šarik	
Václav Fubock Kostle, H. C.	3/4 1905	isad.	Edelf. Fentoba Kostle, H. C.	Univerzita Karlova Rigorous: 17. 1. 1907 25. 12. 1929 21. 1. 1930	med. 24. ledna 1930 Prof. Dr. Šarik	Vydán /
Janča Pheinsk Olomy, R. C.	9/1 1906	un. kat.	Vojtěch Marie učitel Pheinsk, C.	Univerzita Karlova Rigorous: 2. 12. 1907 9. 11. 1929 16. 1. 1930	med. 24. ledna 1930 Prof. Dr. Šarik	Vydán /
Prost Skalický Kostijn, H.	21/4 1904	isad.	Fr. Skalka učitel a v. Kostijn, H.	Univerzita Karlova Rigorous: 17. 1. 1907 25. 12. 1929 21. 1. 1930	med. 24. ledna 1930 Prof. Dr. Šarik	Vydán /
Prost Šuk	14/4	un.	Antonín Marie učitel a v.	Univerzita Karlova Rigorous: 25. 12. 1929 21. 1. 1930	med. 24. ledna 1930 Prof. Dr. Šarik	Vydán /

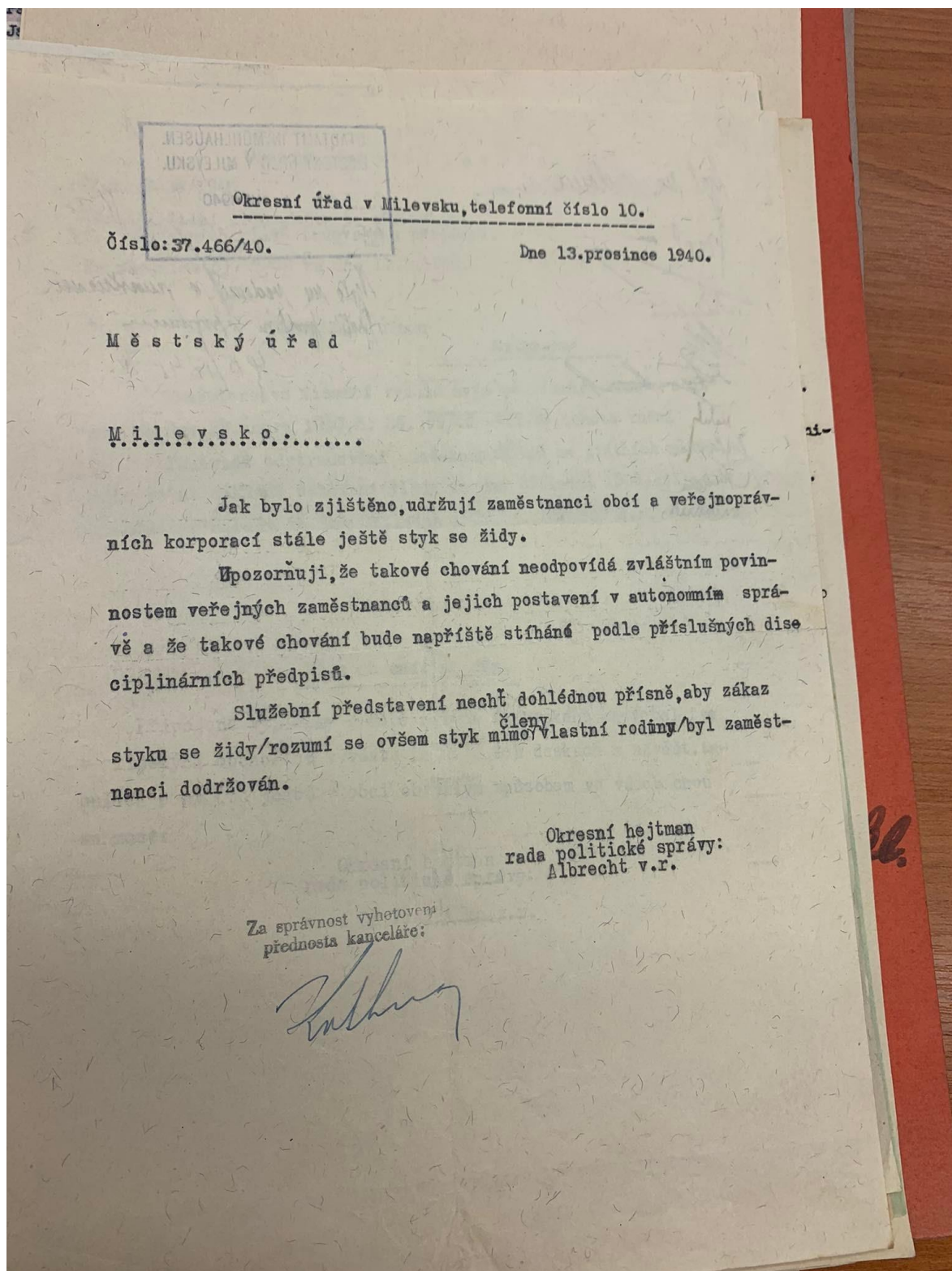
Obrázek 21 - Archiv Univerzity Karlovy, fond Matriky Univerzity Karlovy, inventární číslo 7, Matrika doktorů Univerzity Karlovy VII., strana 3226

Klein Josef	Riegrova 308	2	2	13.12.1928	
Kleinová Marie				4.3.1902	2 místn.
" Eva				3.10.1910	(arizka)
Klein Zdeněk				11.10.1936	odbyl z manželství se svou ženou
Mielková Berla	Zakonská 326	2	2	29.3.1939	
Winkopf Josef				14.5.1908	1 místnost
Mielková Yveta				5.10.1874	1 místnost
" Karel				14.10.1937	odbyl z manželství se svou ženou
Brachová Karla	Kašterová 363	3	1	26.11.1886	1 kuchyně
" Jana				9.9.1920	2 místn. I. p. m.
Rittlová Charlota				25.12.1884	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Brachová Alice				23.7.1928	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Roubíček MUDr. Klein Karel	Kašterová 378	2	1	24.1905	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Roubíková Františka				26.8.1911	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Roubíček Pavel				3.3.1937	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Langendorf Lukáš Hurovův	387	1	-	24.7.1939	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Klein Gustav	Kališova 392	2	1	24.1.1902	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Kleinová Regina				5.11.1905	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Kleinová Blanka				11.6.1931	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Weiger Emanuel	Kališova 44	2	-	3.6.1870	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Weigerová Anna				1.8.1866	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Wiener Josef	Riegrova 472	2	1	13.12.1887	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Wienerová Marie				18.3.1880	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Wradu Egon				12.7.1930	1. kuchyně, 1. místnost, 1. pokoj, 1. koupelna
Kyjálková Berba	Václavská 497			2.2.1887	3 místnosti
Kyjál Emil				21.5.1920	odbyl z manželství se svou ženou
Kyjál Zuzana				2.7.1920	odbyl z manželství se svou ženou
Adlerová Leonka	Václavská 497			17.10.1889	1 místnost
Orlík Rudolf				6.6.1882	1 místnost

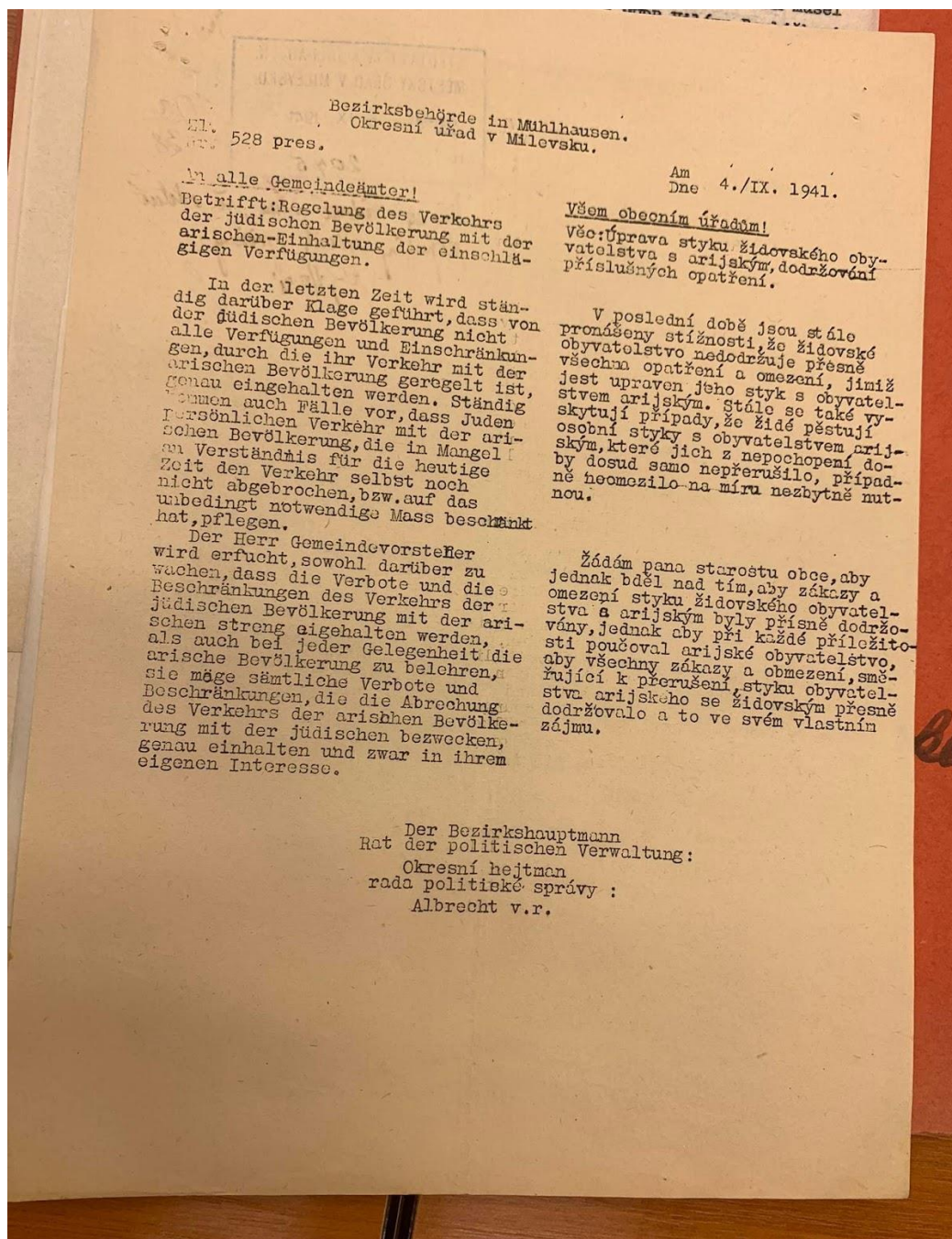
Obrázek 22 - Nedatovaný soupis židovských rodin v Milevsku z doby protektorátu se záznamy o rodinách MUDr. Viléma Roubíčka, Gustava Kleina, Josefa Wienera a dalších. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.

	Gasse	Nr.	Zahl der Personen		Familienstand	Geboren	Zahl der benützten Räume Bemerkung.
			vom 14 Jahre	bis 14 Jahre			
Moudr. Roubíček Wilhelm	Klostergasse	378	2	1	Vorstand	5.4.1905	1 Küche, 4 Zimmer, 1 Ordinationszimmer
Roubíček František	..	378			Gattin	26.8.1911	1 Badezimmer
Roubíček Paul	..	378			Sohn	3.3.1937	
Klein Gustav	Kalinagasse	392	2	1	Vorstand	24.1.1901	1 Küche, 1 Zimmer, 1 Badezimmer
Klein Eugenie	..	392			Gattin	9.11.1905	
Klein Blanka	..	392			Tochter	11.16.1931	
Weiger Emanuel	Kalina Gasse	431	2		Vorstand	5.6.1870	1 Küche, 1 Zimmer.
Weiger Anna	..	431			Gattin	6.8.1866	
Wiener Josef	Riebergasse	472	2	1	Vorstand	13.12.1881	1 Küche, 1 Zimmer
Wiener Marie	..	472			Gattin	18.3.1890	
Jordan Egon	..	472			Enkelkind	12.7.1930	
Nývlt Berta	Bahnhofgasse	497	3		Vorstand	2.2.1887	1 Küche, 2 Zimmer.
Nývlt Emil	..	497			Sohn	21.5.1922	
Nývlt Jaroslav	..	497			Sohn	2.7.1920	
Die Kinder sind aus der Ehe mit Arier.							
Adler Leontyna	Bahnhofgasse	497	2		Vorstand	17.10.1889	1 Zimmer.
Orlik Rudolf	..	497			Bruder	6.6.1882	
Kaufman Alfred Dr.	Bahnhofstrasse	497	3		Vorstand	2.1.1877	1 Küche, 1 Zimmer.
Kaufman Magdalena	..	497			Gattin	21.8.1885	
Kaufman Olga	..	497			Tochter	22.5.1908	
Lederer Paul	Klostergasse	170	3		Vorstand	5.6.1908	1 Zimmer.
Lederer Anna	..	170			Schwester	9.6.1905	
Bunslová Olga	..	170			Tante	29.11.1874	

Obrázek 23 - Ze soupisu židovského obyvatelstva v Milevsku ze 4. října 1941. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.

Obrázek 24 – Upozornění o zákazu styku veřejnoprávních zaměstnanců s Židy ze dne 13. 12. 1940, Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko

Obrázek 25 - Vyhláška Okresního úřadu v Milevsku ze 4. září 1941 o úpravě styku židovského a arijského obyvatelstva a dodržování příslušných opatření. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.

Okresní úřad v Milevsku, 8. tel. 10.
Čís. 630 pres. Dne 14. listopadu 1941.

Všem obecním úřadům.
Všem četnickým stanicím.

VCS: Opatření proti židomilským Čechům.

Zdejší občanem ze dne 8. října 1941 č. 623 pres. bylo Vám sděleno, že služební místa státní policie byla poukázána, aby za účelem zamezení rojů jistých nepoučitelných českých kruhů postavala státní - policejními opatřeními /ochrannou vazbou/ proti takovým osobám, které se židy na vonek označenými udržují okázale přátelské styky.

Bohužel se však na některých místech až dosud neprojevil nutný pozorovatelný účinek tohoto opatření.

Ježto nelze u rozvázné části obyvatelstva trvale očekávat, že by se dalo stále takovým živly provokovat, a ježto se tak udržování veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti jeví ohroženo, ukládám podřízeným úřadům, aby příslušníci Protektorátu, kteří budou přistiženi, kterak ve veřejnosti, na ulicích a ve veřejných místnostech svoje židům přátelské smýšlení ukazuji ve zdůrazněném projevu přátelského chování vůči označeným židům, byli v každém případě podle jména zjištěni a o tom učiněno neprodleně písemně oznámení místní příslušnému služebnímu místu tajně státní policie. Tímto místem jest vnější služebna tajné státní policie v Táboře /Ausendienststelle der Geheimen Staatspolizei in Tabor/. O tom Vás vyrozumívám s vybitnutím, abyste podle toho přesně postupovali.

Okresní hejtman
rada politické správy :

Albrecht v.r.

Obrázek 26 - Vyhláška Okresního úřadu v Milevsku ze 14. listopadu 1941 o opatření proti „židomilským“ Čechům. Státní okresní archiv Písek, Archiv města Milevsko, karton č. 213, inv. č. 1106, sign. 10a/38.

Rejstřík pro projednání pozůstalosti, D.					
Roční běžná číslo	Den, kdy došel soudní zápis	Jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště osoby zručené	Den soudní	Soudní zápis byl ilnece postoupen okresnímu soudu v den	Prostřed- kem byla pro ne- dostatek jednání obřadu dne
1	2	3	4	5	6
111	14/4	Procházka, manželka Viléma Roubíčkovi	14/4		14/4
112	14/4	Roubíček, Pavel Lepšákův č. 341	14/4		14/4
113	14/4	Roubíček, Pavel Lepšákův č. 341	14/4		14/4
114	14/4	Roubíček, František Lepšákův č. 341	14/4		14/4
115	14/4	Nele, Marie Lepšákův č. 3	14/4		14/4
116	14/4	Nele, Marie Lepšákův č. 3	14/4		14/4
117	14/4	Nele, Marie Lepšákův č. 3	14/4		14/4
118	14/4	Nele, Marie Lepšákův č. 3	14/4		14/4
119	14/4	Nele, Marie Lepšákův č. 3	14/4		14/4
120	14/4	Nele, Marie Lepšákův č. 3	14/4		14/4

Obrázek 27 - Ukázka ze soudního pozůstalostního rejstříku z let 1945–1949 se zápisy z roku 1947, mj. o projednávání pozůstalosti po MUDr. Vilému Roubíčkovi, Pavlu Roubíčkovi a Františce Roubíčkové. Státní okresní archiv Písek, Okresní soud Milevsko I, skartační řízení 2008, balík č. 1, rejstřík D 1945–1949.